

Skakforeningen ØBRO

Rosenvængets Allé 31

2100 København Ø

Telefon: 35 26 15 87

Giro: 1 09 52 42

Klubaften: Mandag 19-24

Juniorer: Mandag og onsdag
15.30-18.30

Internet: www.oebroshkak.dk

60. årgang

Nummer 3

December 2005

**Mandag den 19. december kl. 20:
Juleafslutning og Julelyn
(m. gløgg og æbleskiver v. Ted)**

ØBRO Nytår 27.-30. december! Tilmelding snart!

ØBRO Ispind! 5 runders EMT (9/1-20/2)

FC ØBRO! 5 runders EMT (27/2-3/4)

48 siders klubblad:

Læs bl.a. Laus artikel:

"The real secrets of intuition in chess"

(fra side 21)

Skakforeningen ØBROs bestyrelse:

Formand:

Christian Sylvester Christensen
Odensegade 25, 2. th
2100 København Ø
E-mail: heraklit@ofir.dk eller
christian.sylvester@gmail.com
Telefon: 35 10 22 01
Mobil: 20 98 77 76
Ansvar: Juniorskak, nye medlemmer.

Kasserer:

Carsten Ertbjerg
Hanevangen 31, 2730 Herlev
E-mail: carsten.ertbjerg@tellabs.com
Telefon: 44 44 22 34
Ansvar: Økonomi, kontingent.

Redaktør:

Søren Møller Hansen
Drejøgade 26D, 2-201,
2100 København Ø
E-mail: smhansen76@ofir.dk
Telefon: 77 55 46 85
Ansvar: Klubblad.

Bestyrelsesmedlem:

Søren Bech Hansen
Livjærggade 35, 1. tv.,
2100 København Ø
E-mail: sorenbh@post10.tele.dk
Telefon: 35 26 50 32

Bestyrelsesmedlem:

Ebbe Elsborg
E-mail: elsborg@itu.dk

Bestyrelsesmedlem:

Jasper Carlsen
E-mail: jasper.dCHF@mail.dir.dk

Uden for bestyrelsen:

Indkøber:

Ted Sandbech
Brammingegade 2, st. tv.,
2100 København Ø
E-mail: ted@adslhome.dk
Telefon: 35 43 07 35
Ansvar: Indkøb, rengøring.

Leder

Året er snart omme – et år fyldt med mange turneringer og aktiviteter i ØBRO's lokaler. Et stort øjeblik var det, da det omsider lykkedes igen at banke vores svenske venner fra Limhamn i september – uha, hvor fik de tæsk... 20-11... Sådan ØBRO!

I Divisionsturneringen og KSU's holdturnering har 1. og 2. holdet fået en flot start og ligger begge i spidsen for hver deres gruppe i hhv. 2. division og 2. række.

Som holdleder for 2. holdet kan jeg uden tøven sige, at det klare mål er oprykning til 1. række. Vi har et godt og homogent hold, som ikke bare lægger sig ned... Oprykning bliver naturligvis svær, da der er et par andre hold i gruppen som bejler til pladserne også – men vi går målrettet efter topplaceringen.

Divisionsholdet har de forrige par år fået en skidt start på turneringen og har hele tiden halset efter - og skullet kæmpe hårdt for at undgå nedrykning... Dette mønster lader til at være brudt i denne sæson.

Mellem jul og nytår holder vi vanen tro ØBRO Nytår – og vi satser som altid på fantastisk stemning og god, spændende skak. Se indbydelsen bagest i bladet.

Efter nytår lukker vi op med endnu en række EMT'er. Først ØBRO Ispind fra 9. januar og senere FC ØBRO med 3-point-system. Se også disse indbydelser på de sidste sider i bladet.

Bladet er denne gang på 48 sider – og det er herligt at være redaktør – det vælter ind med artikler og mailboksens kapacitet er næsten spændt til bristepunktet. Tidligere redaktør Lau har skrevet en flot artikel om intuition i skak – som er blevet optaget på ChessBase-hjemmesiden. Formanden, Ebbe, Martin Reib og Jais har også leveret fyldige bidrag til denne udgave – redaktøren bukker og takker mange gange...

God fornøjelse med læsningen!

Glædelig jul og godt nytår!

Søren Møller Hansen

PS. Husk juleafslutningen mandag den 19. december kl. 20!

**Match: ØBRO Skakforening - Limhamn SK.
Lørdag den 3. september 2005**

Bræt ØBRO	Limhamn	Resultat
1 Søren Bech Hansen	Björn Ahlander	0-1
2 Peter Skovgaard	Magnus Eriksson	1-0
3 Jacob Aabling	Thomas Johansson	1-0
4 Michael Nielsen	Osmani Penalver	½-½
5 Jacob Kaaber	Tommy Nurmi	½-½
6 Alexei Hansen	Olle Persson	1-0
7 Carsten Ertbjerg	Jan Åke Hansson	0-1
8 Thomas Vils Pedersen	Erno Bäck	½-½
9 Niels Chr. Schiødt	Daniel Abrahamsson	½-½
10 Christian Christensen	Mats Chronblad	1-0
11 Henning Haahr Hornekær	Kamelia Tadjerbaski	½-½
12 Martin Reib Petersen	Nada Gjoreska	½-½
13 Søren Møller Hansen	Peter Lauritzson	1-0
14 Niels Kirkegaard	Johan Ahlander	½-½
15 Ebbe Elsborg	Henrik Chrintz	1-0
16 (tomt bræt)	German Valtuille	0-1
17 Jon Fuglsang	Anna Lindgren	1-0
18 Anders Bilfeldt	Lars Eric Boregren	1-0
19 Jais N. Nielsen	Dalia Lasek	1-0

Junior (1. runde) 3-3
Junior (2. runde) 4½-1½

Total: 20-11

Junior (1. runde)		
1 Mikael Vesterli	Mårten Ihd	½-½
2 Emil Jakobsen	Philip Lindgren	0-1
3 Otto Olrik	Finn Broman	½-½
4 Jon Maltesen	Boel Ahlander	1-0
5 Kenneth Sztuk	Lars Åström	0-1
6 Joakim Wedervang	Isadora Persson	1-0

Total: 3-3

Junior (2. runde)		
1 Mikael Vesterli	Philip Lindgren	0-1
2 Emil Jakobsen	Mårten Ihd	1-0
3 Otto Olrik	Lars Åström	1-0
4 Jon Maltesen	Finn Broman	1-0
5 Joakim Wedervang	Boel Ahlander	½-½
6 Kenneth Sztuk	Isadora Persson	1-0

Total: 4½-1½

Limhamn-matchen 2005 – Vi TÆVEDE dem!

Lørdag den 3. september var en dejlig dag – solrigt og sommerlunt – og så TÆVEDE vi svenskerne 20-11... Kan det blive bedre??? Nej, vel...? Eller... tjoooh – samme dag lykkedes det kun fodboldlandsholdet at spille 2-2 i Tyrkiet, hvormed vi missede kvalifikationen til VM 2006... Øv, øv! Men svenskerne – dem TÆVEDE vi – og det kan ingen tage fra os...

Redaktøren fik gevinsten efter et omskifteligt – ikke særligt korrekt – men spændende parti...

Hvid: Peter Lauritzson

Sort: Redaktøren

Vi kommer ind i partiet efter mit 13....Sf6. Jeg har forkludret åbningen lidt og er kommet bagefter med en kvalitet. Imidlertid har et par aktive springere og en halvfærdig a1-h8-diagonal, så ingen grund til at give op endnu...

14.e5? Giver Sort en masse spil. 14. Te1 er bedre. **14...dxe5 15.fxe5,Sd5**

16.cxd4,Sxd4 Det skal lige tjekkes, at man ikke ryger i en ubehagelig binding i d-linjen – men det er der styr på...

17.Sc3 Svært at finde bedre alternativer.

17...Sxc3 18.bxc3,Se2+ 19.Kh1,Lxe5! Sort er helt sikkert med igen nu. På 19...Sxc3 kommer 20.Lb2 og det bliver sværere at få fat i Hvids e-bonde.

20.Lb2,Lxc3 20...Sxc3?? 21.Tf3! gør ondt...

21.Lxc3,Sx3 22.Tf7,Tc8?! 23.g3? Planen var 23.Txh7,Sxa2, men det er givetvis en dårlig Sort plan pga. 24.Td1+!,Ke6 25.Te1+,Kf6 26.Thxe7, men Hvid lod sig fiksere af mat-i-bunden-temaet.

23...h5 24.Tg7,Tc6 25.Te1,Sd5 26.Te2,b5 27.Te5,Td6? Næppe det bedste –
27...Tc1+ 28.Kg2,Tc2+ 29.Kf3,Kd6 ser mere lovende ud. Nu får Hvid afviklet, men
Sort har stadigvæk de bedste chancer.

28.Txg6,Txg6 29.Txd5+,Kc6 30.Txh5 Jeg har altid meget svært ved at vurdere et
slutspil af denne type.

30...Td6 31.a4? Virker for hasarderet **31...b4 32.Tb5,Td4 33.Kg2,a6 34.Tb8,Kc7!**
Så – nu har jeg fået det kringlet sådan, at hans tårn må forlade b-linjen, hvilket var
min hovedplan efter hans 31.a4.

35.Tf8,Td2+ 36.Kh3,b3 37.Tf3,b2 38.Tb3,e5 39.Kg4,Txh2? Unødvendigt – meget
stærkere er 39...Tf2!, som hindrer Hvids konge i at komme ind i f-linjen. Jeg har nok
været nervøs for at h-bonden skulle begynde sin march mod 8.række, men det er helt
nonsens, da truslen e5-e4-e3 er langt mere alvorlig for Hvid. Nu har Hvid til gengæld
fået en god chance for et comeback i partiet. Surt...I det følgende forkludrer jeg det
endnu mere – find selv Sorts forbedringer...

40.Kf5,Te2 41.g4,Kd6 42.g5,Tf2+ 43.Ke4,a5 44.g6,Tf4+

Jeg har set 45.Ke3,Tb4 46.Txb4,axb4 47.g7,b1D 48.g8D, som næppe vinder for Sort.
Og jeg er derfor – lettere irriteret, fordi jeg har haft gode muligheder undervejs –
indstillet på remis. Men stor er min overraskelse da Hvid spiller...

45.Kd3?!,Tf3+! Av, av og atter av... **46.Opgivet, 0-1**

En dejlig dag i ØBRO... Og svenskerne??? Ja – dem TÆVEDE vi!!!

Redaktøren

Jernbanen? De skal køres over!

ØBROs andethold er på papiret næstbedst i sin gruppe i KSUs holdturnering 2005-2006. Det forpligter (vi skal vinde). Første kamp var mod Jernbanen 1 - på papiret et rimelig godt hold - men de blev rullet 6,5-1,5 på trods af at to ØBROere gik i de gamle ræves slidte åbningsfælder (og slap fra det)! Her vises Elsburgerens gevinst på sjette bræt.

Hvid: Ebbe Elsborg (1668)

Sort: Keld Jarlkov (1464)

Engelsk / A35

1. c4 c5 Den symmetriske variant.

2. g3 e6

Sorts plan må nu være at slås for d5. (Hvids plan er at vinde.)

3. Lg2 Sc6 4. Sc3 Sf6 5. e4!?

Frækt. Jeg prøver at skræmme ham fra at spille d5, hvilket er klart det bedste træk for Sort i denne stilling.

5... d6?!

100% kylling. Dette træk siger faktisk meget om hans spillestil - alt for forsigtig til profylakse. Det skal udnyttes - planen er nu at vinde ved tålmodigt at mose ham - han bider jo ikke fra sig.

6. Sge2 Le7 7. 0-0 0-0 8. d3 8. d4 er for voldsomt.

8... h6?! Det er blot en svækkelse af kongestillingen.

9. h3

Meget tematisk for denne stillingstype - understøtter g4, giver plads til kongen på h2 samt til et tårn på g1.

9... a6 Forbereder b5.

10. Le3 Tb8

11... b5 er ikke farligt, men det eneste modspil Sort har. Jeg havde planlagt at spille

12. b3!? på dette.

**11. Dd2 Sh7?! Decideret dårligt. Hvids åbningsfordel er på grænsen til stor fordel.
12. a4?!**

Upræcist fordi det tillader 12... Da5. Jeg besluttede mig for at tale ham fra at forsøge modspil på dronningefløjen - ligesom med d5 tidligere. Dog virker 12. f4 direkte er stærkt.

12... b6?! 13. Kh2

Igen upræcist - kongen står fint på den diagonal, idet Sort har placeret en bonde på c5. Idéen er dog at smide et tårn på g1 på sigt.

**13... Ld7 14. f4 f6?! Uforståeligt. Hvid har godt fat nu.
15. b3**

Man vil gerne kunne svare 17. d4 efter 16. f5 Se5.

15... Dc8 Slås for f5.

**16. g4 f5?! Det kan Sorts stilling næppe holde til. Nu kører toget - uden ham.
17. exf5**

Her skrev min modstander to spørgsmålstejn efter mit træk på sin noteringsseddel, på trods af at trækket intet fejler! Hvilken frækhed.

17... exf5 18 g5!

Prøv at se på Sorts springer på h7 og hans løbere. De flover sig sikkert gevaldigt. Desuden er Sort helt passificeret - og det lykkedes ham ikke at finde en plan.

18... Le6 19. h4

Hvid har ikke travlt - f6 skal holdes under kontrol, fordi så holdes Ld7 og Sh7 ude af spillet. 19 gxf6 ser også stærkt ud - g1 er jo allerede ryddet til et tårn.

19... Dd7 20. d4! Sa5 21. Dc2 Løberen skal til b2 og dronningen til c3.

21... Lf7 22. Lf3 Holder Sorts hvidflettede løber ude af spillet.

22... h5 23. Sd5 g6 24. Lc1!

Hvid har afgørende fordel.

24... Ld8 Sort har nu lavet syv planløse træk på stribe.

25. Dc3 cxd4 26. Sxd4 Sort er ISKOLD. Teknificeret ud af brættet.

26... Sc6??

Vader lige ind i en kombi: 27. Sxc6 Dxc6?! 28. Se7+ med Dronninggevinst. Alt taber for Banemanden.

27. Sxc6 1-0

Morale: Spil ikke kun bolden - også manden.

Ebbe Elsborg

1.holdet

Af Christian S. Christensen

I første runde var vi i Amagers nye lokaler på 'Loftet' på Øresundsvej. På 1.bræt spillede Søren modstander en hjemmebrygget Amagervariant, og Søren fik hurtigt og med simple midler en totalt overlegen stilling. Søren vinder den slags 99 gange ud af 100. Desværre var denne gang nummer 100 og han måtte nøjes med remis. Carsten fik efter kort tids spil en gave af John Holm på bræt 2, og så var det parti slut. Vils spillede et meget velgennemført positionsparti på 3.bræt og vandt planmæssigt slutspillet.

Brødrene Haahr sad på bræt 5 og 6, og Niels fik ½ point i et taktisk slutspil, som en overgang så mistænkeligt ud, mens Henning desværre måtte ned. Tange vandt en million bønder mod Jens Holm på bræt 6 og da de begyndte at marchere måtte Jens indstille kampen. Jeg selv spillede 7.bræt mod Jacob Weiss, og ganske som sidste år, mod samme modstander, fik jeg hurtigt et mægtigt angreb, hvorefter Jacobs konge kom alvorligt til skade. Partiet følger efter holdberetningen. På sidstebræt kom Amagers Daniel Kokholm aldrig rigtig ind i partiet mod Kirkegaard, og det blev et sikkert éttal til ØBRO.

Alt i alt blev det til en meget fornem 6-2 sejr til ØBRO, og stemningen var løftet da vi vendte næserne hjemad. Efter i mange år at være startet rigtig dårligt, er vi endelig kommet ordentligt ud af startblokkene.

I anden runde kunne vi glæde os over hjemmebanefordelen mod favoritterne fra Skovlunde. Men det var ikke det hele. Vi kunne nemlig også glæde os over at deres to øverste brætter, Nikolai Mikkelsen og Peter Skovgaard, begge var i udlandet og spille, så deres hold var temmelig svækket. Måske sansede vi at der var mulighed for at skabe en overraskelse, for der blev gået til stålet på alle brætter.

Vores superreserve Ejner måtte dog bide i de fine brikker på 1.brættet, men Søren tog revanche på 2.bræt, hvor han gik kompromisløst til værks lige fra åbningen, og Søren Peschardt blev krøllet helt sammen i et meget flot parti.

På 3.brættet fik Vils franarret sin modstander en bonde, og burde nok have vundet, men i tidnøden missede han en stillingsgentagelse og så er det jo remis. Øv. Niels Haahr kom ud i noget snavs og tabte trods god modstand.

På 5.bræt fandt Max opskriften mod Dimitri Bogdanov - han spillede så knastørt at hans angrebsglade modstander til sidst måtte give op og gå hjem for at undgå at kede sig ihjel.

Tanges parti på 6.bræt mod Miriam var meget omskifteligt og de endte i et slutspil hvor Thomas havde springer og 4 mod tårn og 3 på samme fløj. Tilskuerne mente at det 'vel måtte være remis', men at hvis nogen kunne vinde var det Miriam. Det mente hun tilsyneladende også selv, for hun kastede sig ud i et hasarderet gevinstforsøg, og pludselig havde hun tabt.

Jeg selv gik frisk til Skovgaard den ældre på 7.bræt og ofrede i vanlig stil en bonde for aktivitet. Tom fandt imidlertid et stærkt returoffer, som jeg formentlig burde have afslået, for pludselig befandt jeg mig i et halvdårligt slutspil. Toms problemer med klokken forhindrede ham dog i at udnytte sin fordel og da vi nåede træk 40 var det pludselig mig der havde en lille slutspilsfordel. Trods ihærdige forsøg var det dog ikke nok til at jeg kunne hive mere end ½ point hjem til ØBRO. Det blev også resultatet på bundbrættet, hvor Kirkegaard og Sixten ret hurtigt delte.

Dermed blev overraskelsen en realitet: 4½-3½ til ØBRO og vi ligger pludselig i spidsen af divisionen! Det blev behørigt fejret på klubbens stampizzeria, Martins, på Nordre Frihavsgade.

En fantastisk start på sæsonen for 1.holdet. Forklaringen må være den opvarmningsturnering som holdleder Vils tog initiativ til inden 1. runde. Det var alletiders idé, lader det til.

Fra kampen mod Amager i 1. runde.

Christian S. Christensen, ØBRO - Jacob Weiss, Amager

Eventuelle lærelystne læsere kan med fordel stoppe op ved diagrammerne og finde næste træk selv.

1.d4, Sf6

2.Sf3,g6

3.Sc3

Kongeindisknejtak-varianten.

3...Lg7

4.e4,c6

5.Ld3,d6

6.Le3,Sbd7

7.Dd2

Han truer med præcis ingenting, så jeg centraliserer bare brikkerne og gør klar til Lh6xg7, h4-h5 og mat på h7. Det er den skræmmende simple filosofi bag hvids opstilling, det såkaldte 150-angreb. Glem alt om profylakse, bare på ham!

7...h6? Forhindrer hvids ide, men har desværre en mindre ulempe. Hvid trækker.

8.e5!

Med sit sidste træk svækkede sort de hvide felter omkring kongen, og dette fremstød giver hvid adgang. Sort står allerede kritisk.

8...dxe5**9.dxe5,Sd5**

Hvad nu?

10.e6?

I min iver trykker jeg bare på speederen og glemmer at styre. Dette træk skal naturligvis spilles, men hvis jeg havde siddet på hænderne i bare et øjeblik hér, var det formentlig gået op for mig at det er vigtigt at indskyde afbytningen på d5 først. Årsagen bliver klar lidt længere nede.

10...Se5

11.Sxe5,Lxe5

12.exf7+,Kxf7

13.Sxd5

Hvad er sorts bedste træk hér?

13...cxd5?

Så fik vi alligevel den stilling jeg kunne have forceret ved at bytte på d5 i træk 10. Som det kom fik sort muligheden for at slå igen med damen på d5, hvorfra hendes majestæt ville have vanskeliggjort hvids angrebsopbygning. Herefter ville der ikke have været noget alvorligt galt med sorts stilling.

Efter partiet spurgte jeg ham hvorfor han slog med bonden. Han svarede at han var urolig dels for taktik på diagonalen a2-g8 og dels for sin bondestilling. Dxd5 går selvfølgelig ikke hvis der er noget taktik, men det er et konkret spørgsmål som man kan checke, og det er man så nødt til at gøre. Det er forholdsvis simpelt at forvise sig om at hvid ikke kan udnytte svagheden på diagonalen; sort har altid tid til Kg7.

Problemet med bondestillingen er selvfølgelig også reelt nok, men bør ikke være sorts prioritet i denne stilling. Hvis sort spørger sig selv, hvad der er kernen i denne stilling, vil han formentlig få øje på hans majestæt, som står i strømpesokker og nathue helt ude i voldgraven. Hvis ikke hæren sørger for at holde fjenden på afstand, kunne han nemt komme til skade. Det er kernen, og det bidrager 13...Dxd5 til, og derfor er det træk nødvendigt. Og da jeg har været så venlig at sørge for at det er muligt, er det bare om at benytte sig af det.

Efter teksttrækket er sorts stilling igen kritisk.

14.0-0-0,e6

Ser mærkeligt ud, men Lc8 har alligevel ingen brugbare felter på kongefløjen og efter Le6 er der fest i e-linien, så måske er dette sorts bedste. Men hvad nu? Skal man slå på h6?

15.f4

Naturligvis ikke 15.Lxh6? Min vurdering var at kernen i denne stilling er hvids tårne. Hvis jeg kan få dem i spil mod sorts konge inden han kan konsolidere sig, er spillet slut. Det bidrager Lxh6 ikke til, og derfor kan det ikke være godt. Efter partiet viste min modstander mig varianten 15.Lxh6?,Df6! med dobbelttrussel på b2 og h6. Det så jeg ikke, men hvorfor lede? Trækket forholder sig ikke til stillingens kerneproblem, bringer sorts tårn på h8 i spil, spilder et træk, lænker min dronning til h6 og skaber en taktisk svækkelse i diagonalen c1-h6. Alt sammen for en ligegyldig bonde. Why bother?

15...Lf6

16.g4

Ideen er naturligvis at åbne kongefløjen for tårnene med f4-f5.

16...d4

17.Lf2,g5?

Fritz vil også spille dette forfærdelige træk, hvilket jeg synes illustrerer hvor dårligt sort står. Hvis g5 virkelig er nødvendigt så står det slemt til. Jeg havde regnet med forvirringsforsøget 17...e5. Det kan ikke være godt, men i det mindste er det rodet, og sort kan håbe på at hvid taber tråden.

18.Kb1

Der er ikke længere noget hastværk. Efter sorts sidste træk er hans kongestilling håbløst svag og bryder sammen før eller siden. Jeg beslutter mig derfor for at bruge et træk på at konsolidere stillingen. Efter teksttrækket er svaghederne a2 og c1-h6 væk, og jeg kan koncentrere mig helt og fuldt om angrebet.

18...e5?

Fritz insisterer på at 18...Dd5 er næsten lige. Jeg synes det er et godt eksempel på at computerne stadig har noget at lære. Hvis man spiller videre en halv snes træk går det langsomt op for maskinen at sort står til tab. Problemet med stillingen er at sorts konge er hjemløs. Hvids angreb varer evigt og det er bare et spørgsmål om tid før det trænger igennem. Årsagen til maskinens fejlvurdering er at hvis sort forsvare sig hårdnakket kan han overleve ud over dens horisont, og så kan den ikke se problemet. Men det kan vi mennesker heldigvis godt.

Ikke desto mindre havde 18...Dd5 været sorts bedste forsøg. Teksttrækket er naturligvis selvmord. Det må være et forsøg på at befri stillingen og langt om længe få Lc8 aktiveret, men det gør blot mit arbejde for mig.

19.fxe5

Med kongen på b1 er dette muligt. Stillingen åbnes nu for hvids tårne, hvorefter angrebet spiller sig selv. Sort er færdig.

19...Lxe5

20.De2 Med kurs mod de hvide felter på kongefløjen.

20...Dd6 Hvad nu?

21.The1

Jeg har vist dette parti til forskellige mennesker, og mange vil spille Thf1 her. Jeg forstår ikke det træk. Man skal ikke lade sig narre af at tårnet peger på kongen. Hvids trusler er meget sværere at have med at gøre efter The1, og værdien af en trussel afhænger af hvor svær den er at dække. Fritz er helt enig. The1 er stærkest og Thf1 er kun 8.bedst.

21...Lf6

22.De4,Le6

22...Tg8 23.Dh7+ er også slut.

23.Dg6+,Ke7

24.Lc4,Le5

24...Tag8 25.Df5.

25.Lxd4!

Det prosaiske 25.Lxe6, Dxe6 26.Dxe6+,Kxe6 27.Lxd4 gider jeg slet ikke se på hvis der er andre muligheder, og teksttrækket er naturligvis rigtigt. Det behøver man bare kaste et blik på stillingen for at overbevise sig om.

Nøjj, hvor er han kold. Dyrk lige hvids officerer!

25...Lxc4 26.Dg7+ Holder ham fast hvor jeg kan nå ham.

26...Lf7 27.Lxe5,Dg6 28.Lf6 mat!

Tårnene kom i spil. Og de står lige hvor de skal.

Et dejligt parti, og et ligeså dejligt point til ØBRO.

Flot start i Divisionsturneringen og KSU-holdturneringen!

Som de sidste to artikler fortæller, så er både 1. og 2. holdet kommet flot fra start i holdturneringen.

1. holdet har 10.5 point og 2. holdet 14.5 point for de første to runder – og ligger begge i spidsen i hhv. 2. div. (grp.1) og 2. række (grp. 1) ... Go ØBRO!

2. holdet vandt så stort som 8-0 i 2. runde over Brøndby – SÅDAN!

Juniorholdet har fået 4 point (ud af 8) i de første to runder – og ligger pænt midt i feltet.

Redaktøren

Lette og svære.

Af Christian S. Christensen

En af de vigtigste ting i skak er at få brikkerne i spil. Ikke alle brikker er imidlertid lige lette at få i spil, og især kan det være svært med tårnene. Populært sagt kan man sige at de lette officerer er lette at få i spil, men de svære er svære!

De har nemlig det problem at de deler gangart med de meget langsommere bønder, og bruger derfor i reglen det meste af åbningen på at stå i kø. Du er den bedste i gaden til fodbold, i hvert fald næsten, de andre drenge spiller nede i gården, kampen er lige gået i gang, du styrter ud af hoveddøren men, hvilken gru, foran dig på trappen ser du Fru Olsen, din ældre, barnsvære overbo. Du kan ikke klemme dig forbi, og da du endelig kommer ned er kampen næsten slut. Heldigvis kan du lige nå at træde ind og score et par hurtige mål inden alle skal op og spise. Sådan er det at være tårn. Det kan være svært at komme til at spille, men når man endelig kommer i gang er det ofte afgørende.

I mit parti mod Jakob Weiss fra årets holdturnering så vi hvordan hele min strategi var bygget op omkring at få tårnene i spil, og hvordan de afgjorde kampen til min fordel da det lykkedes. Efter partiet kom jeg til at tænke på nogle andre partier jeg har spillet med samme tema. Jeg spillede for eksempel en gang et sjovt parti mod Lars Foldager. Vi spillede om en grillkylling, så det var lyn for vi var sultne og skulle have afgjort sagen i en fart. Udsigten til et stykke saftigt fjerkræ på modstanderens regning øgede begge parter koncentration betragteligt er jeg sikker på.

Lars Foldager - Christian S. Christensen

Grillkyllingpartiet

1.f4?

'Svart står redan något bättre', kommenterede den svenske GM Andersson engang her. For en gangs skyld er jeg helt enig med Ulf.

1...g5

Ulf ville dog nok foretrække en anden fremgangsmåde her.

2.Sh3?

Ikke den kritiske test.

2...gxf4 3.Sxf4,e5 4.Sd5?

4.Sd3 er eneste chance. Derefter kan hvid forsøge senere at gøre den gjorte skade god igen med Sd3-f2. Men måske havde det været nemmere bare at lade f-bonden stå.

4...Dh4+ Hov!

5.g3,De4 6.Sxc7+,Kd8 7.Sxa8,Dxh1 8.d4,d5!?

Simpelt og godt var 8...b6 og 9...Dxa8, men det er ikke min stil. Jeg er trængt ind på kongefløjen, og han skal ikke have lov at slippe så billigt.

9.dxe5(9.Dd3!?),Lh3

10.Kf2?

En glad mand. 10.Sbd2 er et bedre forsøg, men sort står bedst.

10...Lc5+ 11.e3,Dxh2+ 12.Kf3

Temaet er tårne. Det ene er blevet brugt som lokkemad, men det andet har ikke gjort meget gavn indtil nu. Hvis sort får det i spil, bryder hvids kongestilling sammen. Hvordan får han det?

12...Lg4+! 13.Kxg4,Sf6+! 14.exf6,Tg8+

Sådan! Tårnet blander sig i kampen med afgørende effekt.

15.Kf5,Df2+ 16.Ke5,Tg5 mat.

Færdigt arbejde!

Den som først får tårnene i spil, har vundet åbningen, siger Kasparov. Og ofte ikke kun åbningen, fristes jeg til at tilføje.

Ved klubmesterskabet i lyn spillede jeg endnu et parti med samme tema.

Christian S. Christensen - Thomas Vils Pedersen

1.d4,d5 2.Sf3,Sf6 3.e3,Sbd7 4.Ld3,c5 5.b3

Zukertorts angreb.

5...b6 6.0-0,Lb7 7.Lb2,e6 8.Sbd2,Le7 9.Se5,0-0 10.f4,Sxe5 11.dxe5,Se4 12.f5?!

Thomas er en solid spiller, og har her formentlig fornemmet at mit sidste træk er lovlig optimistisk. Men hvordan straffer man det? Måske har han tænkt noget i

retning af følgende: Hvis jeg slår på f5 har hvid en isoleret dobbeltbonde, som måske kan udnyttes i et slutspil. For at nærme mig det slutspil og aflede hvids dame fra h5 indskyder jeg lige afbytningen på d2 inden jeg slår på f5. Er der noget i vejen med det ræsonnement?

Ja.

12...Sxd2?

Stop! Sid på hænderne et øjeblik og lyt til stillingen. Hvad kalder den på?

13.f6!!

Nemlig! Hvid ignorerer bare sort. Alle brikkerne råber til f-bonden den skal flytte sig. Det gør den så. Hvad er hvids kompensation for materialet? Sorts kongestilling er alvorligt indsnævret og alle hvids brikker deltager i begivenhederne - ikke bare de lette men også de svære! Ahem...

13...Sxf1?

Testen er 13...Se4! Efter teksttrækket er sorts kongefløj så svag at hvid kan sætte mat på forskellige måder efter behag. I partiet valgte jeg

14.Dh5,h6 15.Txf1

Der er masser af tid. Trods mertårnet kan han intet gøre. Prøv at sammenligne hvids officerer med sorts.

15...c4 Sort kæmper for at aktivere sig. Der er andre forsøg, men ikke noget der virker.

16.Tf3

Og hvid fortsætter med at ignorere ham, og køre artilleriet i stilling.

16...Te8 17.Tg3,Lf8 18.Dxh6,cxd3 19.Txg7,Lxg7 20.Dxg7 mat.

Efter partiet demonstrerede Søren Bech en endnu hurtigere mat efter 13...Sxf1, nemlig 14.Lxh7+!,Kxh7 15.Dh5+,Kg8 16.Dg5. Under partiet missede jeg 16.Dg5 (skønt det er temmelig oplagt) og valgte derfor den lidt langsommere

partifortsættelse. Der er sikkert også andre måder at skære kagen på. Alle veje fører til Rom i sådan en stilling.

Nysgerrig efter om min intuition havde været korrekt analyserede jeg stillingen efter 13...Se4! med Fritz. Ingen af os kunne imidlertid finde et forsvar mod den samme plan som jeg spiller i partiet, som helt enkelt går ud på at spille tårnene over på kongefløjen og sætte mat. Det tager 6-7 træk at få kanonerne i stilling, men sort står så passivt at han ikke kan nå at forstyrre planen på nogen måde. Og når først skytset er på plads, er det slut. Fritz godkender følgende variant som bedste spil for begge sider: 13...Se4 14.Dh5,h6 15.Tf4,Kh7 16.Th4(forhindrer 16...g6),Dc7 17.Tf1,Ld8(dækker f7) 18.Tf3 og sort er færdig. Kønnest er 18...Tg8 19.Th3

hvorefter sort meget symptomatisk ikke kan stille noget op mod Dxb6 fulgt af mat med tårnene. Hvad er moralen?

Alle brikker skal gøre gavn. De lette er lette, men de svære er svære. Til gengæld er det ofte afgørende, hvis man får dem i gang, som vi har set. En sjov måde at gøre det på, som man nogle gange kan bruge, er at give det ene for at få det andet i spil. Så gør de begge gavn, og det er hovedsagen.

HUSK! Juleafslutning mandag den 19. december kl. 20!!!

Det skal herved meddeles, at ØBRO ikke længere er koblet på gasnettet. Der er således *ingen fare* for, at Afbytningskongen Ted slukker for gasblusset under gløggen i år ... Ted udtaler, at han skam ikke mener, at gassen er gået af ballonen og at han personligt skal sørge for at samtlige bestyrelsesmedlemmer får smæk og efterfølgende bliver... (forkortet af red.)

Kom ned mandag den 19. december og få resten af historien ...

The real secrets of intuition in chess

Af Niels Lauritsen

When I turned 50 years, my stamina to play competitive chess started to go downhill. At one point in the chess club after a team match I rather loudly lamented that I could not play for five straight hours at full force anymore. After 3-4 hours of play, I would want a nap. Or drink enough coffee to keep me awake for a week. Or just go zombie and stare clueless at the same position for 20 minutes or more.

Jacob Aagaard, a club mate at the time, then suggested that I should sharpen my game. Force a culmination, a decision, early in the game, to avoid long games. That could be the remedy for me. It sounded attractive at the time. So I pondered it seriously. Hmmm, playing the Albins Countergambit instead of my boring Slavs and Caro-Kanns!? Why not!

But one does not just change styles like that. Trying to change style is not an easy matter. Trying to sharpen the game requires time, too! I would often use a ridiculous amount of time in doing so, ending up in time pressure and fatigue anyway.

In fact, Aagaard could just as well have suggested that I should stop smoking. Or take up regular gym and lose 15 kilos. Both would have had a clearly positive effect on my chess. Fitness and improved rating sound like a good combination. Was it not Botwinnik the iron man who regularly took long walks over the steppes before an important game!

Alas, that fitness trip never quite materialized, either. And who wants to give up smoking just to improve one's chess game, I ask? So I have continued to be on the lookout for some other means, some magic formula to improve my chess and stamina.

And then one day I found it! The chess bookstore had a book named "Intuition in chess". With joy in my heart I could read on the back cover that "Players who try to calculate everything to a finish will often lose themselves in a maze of variations, while those who use intuition to the full will save both time and energy...".

The right remedy indeed. Lucky me! I bought the book and began a serious study of this intuition phenomenon.

It turned out that intuition was especially recommended by players like Smyslov. And that mostly in his later years. So where Kortchnoi will calculate variations concretely, Smyslov would put on the auto pilot.

On the other hand, the real master of intuition turned out to be Michael Tal. Sharp, dubious sacrifices were his brand, often played without calculating concrete variations, but instead played by instinct. Yes, by intuition! And he did it with great success. To defend against Tal is no easy matter.

So I trotted through the book. It has many interesting examples, and many original combinations. Lots of food for thought on middle game positions and how to sharpen the struggle, often through risky play.

But was it intuition, or what? I started to have my doubts.

One example in the book which comes to mind is the famous (infamous!) game by Bent Larsen, a black Nimzo Indian against Taimanov. Larsen played the entirely surprising and greatly weakening move ...g7-g5 from nowhere. Risky and unbalancing play in order to confuse the opponent. As the game went, Larsen succeeded.

But stop a while – this is NOT intuition. Larsen realizes that he will go downhill and be left with an inferior position if the game continues along normal lines. So he deliberately unbalances the position and takes his chances in a wild melee.

Taimanov,Mark E - Larsen,Bent [D37]

Vinkovci (13), 20.10.1970

1.d4 Nf6 2.c4 e6 3.Nc3 Bb4 4.Qc2 c5 5.dxc5 0-0 6.Bf4 Bxc5 7.Nf3 Nc6 8.e3 d5 9.a3 Qa5 10.Rc1 Be7 11.Be2 dxc4 12.Bxc4 Nd5 13.Bxd5 exd5 14.Qb3

14...g5!?! 15.Bg3 g4 16.Nd4(?) Nxd4 17.exd4 Bg5 18.0-0 Bxc1 19.Rxc1 Be6 20.h3 gxh3 21.Be5 f6 22.Ne4!? fxe5 23.Qg3+ Bg4! 24.Qxg4+ Kh8 25.Ng5 Qd2 26.Rc7 Qxf2+ 27.Kh2 Qxg2+ and Black won. 0-1.

White should have played 16.Ne5, and after a continuation like 16...d4 17.Nxc6 bxc6 18.exd4 he could have enjoyed the weakness in the black position.

By then I realize that the title of this book is misleading. That intuition is not a phenomenon or a chess element which one can directly isolate and apply. It is more complicated than that.

That does not mean that the book itself is bad. It is more a sort of publishing oversell. As in a “Play with intuition and win” sort of advertisement.

Which always turns out to be an empty promise. Like most opening books. Or a new slimming recipe. They promise a lot, but improvement does not appear, instead grim ordinary life just goes on.

So the term “intuition” was not the magical remedy or concept to solve my stamina problem. It is not an element or technique which can be used as such. Maybe it is just like a term like overprotection, which is one of the elements of Nimzowitsch’s *System* (which is not a system, by the way).

Nimzowitsch had his bag of tricks, and overprotection was one such. But that does not mean that he methodically sought to overprotect in his games. Or that he always pushed his pawn to e5 against the French Defense.

We might as well replace the term intuition with everyday expressions like “feeling”, or “experience”.

Or, as Anand is expressing it: “Intuition is the first move I see in the position”.

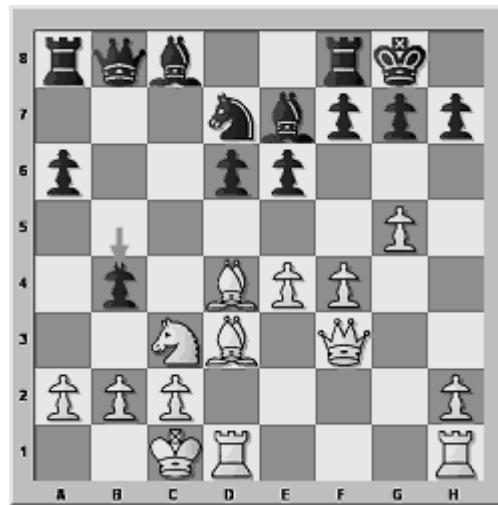
Exactly. It has something to do with spontaneous reflexes. Or, in other words, the way we play when we play blitz games (especially 1 minute games). But is *that* what is ultimately the essence of intuition? Are we talking blitz games here?

I think that the truth is that there is no shortcut to improving ones chess. It is, as we have known all along, a question of hard work and a devoted attitude.

But then what about the natural ease by which Tal won his sharp and intuitive games? What was his secret? At this stage I am reminded by the painful memory of the tenth and final game in the semifinal match between Tal and Larsen in 1965. Painful, because Tal won that game, and the match 5.5 points to 4.5 points, while I had been cheering for Larsen, my tribesman and hero.

Tal,Mihail - Larsen,Bent [B82]
Candidates sf1 Bled (10), 1965

1.e4 c5 2.Nf3 Nc6 3.d4 cxd4 4.Nxd4 e6 5.Nc3 d6 6.Be3 Nf6 7.f4 Be7 8.Qf3 0-0 9.0-0 Qc7 10.Ndb5 Qb8 11.g4 a6 12.Nd4 Nxd4 13.Bxd4 b5 14.g5 Nd7 15.Bd3 b4

Tal has just played Bf1-d3, to which Larsen replied b5-b4. The game continued with **16.Nd5!?**, a chancy and risky piece sacrifice. The game went on and Tal won in his usual murky and street fighting manner.

16.Nd5 exd5 17.exd5 f5 18.Rde1 Rf7 19.h4 Bb7 20.Bxf5 Rxf5 21.Rxe7 Ne5 22.Qe4 Qf8 23.fxe5 Rf4 24.Qe3 Rf3 25.Qe2 Qxe7 26.Qxf3 dxe5 27.Re1 Rd8 28.Rxe5 Qd6 29.Qf4 Rf8 30.Qe4 b3 31.axb3 Rf1+ 32.Kd2 Qb4+ 33.c3 Qd6 34.Bc5 Qxc5 35.Re8+ Rf8 36.Qe6+ Kh8 37.Qf7 and black resigned. **1-0**.

Note that Tal's sacrifice is *not* intuition. It was prepared already by the move before, 13.Bd3. Likewise, Larsen could not have been surprised by the sacrifice. His ...b5-b4 almost forces it. Invites it!

I quote from Pachman: "There has been much analysis of this critical position. Tal's combination cannot be analyzed to the end through concrete variations, but is more played by intuition. It is rare to see a grandmaster choose such an adventure, such a risky approach, in such an important and decisive game. But in this match we have two players who both have in common that they are daring optimists by nature. They both possess what in sports can be termed as natural cheek."

No wonder why I (intuitively) recalls this game, because Pachman uses the very term himself! But this nevertheless does not overturn the arguments I have already tabled.

Playing with his knights: Latvian chess genius Mikhail Tal

And the explanation for Tal's apparent buccaneering playing style, and his unclear sacrifice in the *Entscheidungspartie* against Larsen, is to be found a completely different place.

Tal is born and grew up in the town of Riga, the capital of Latvia. Here, the chess rules have always been a bit different from the rest of the continent. One main difference is that the knights, just like the pawns, can only go forwards, not go back. Throughout his upbringing, Tal has been playing with this rule. And it has been so embedded in his subconscious, that he often forgot that in play and tournaments outside of his native resort, knights were also allowed to move backwards.

Occasionally, this even influenced his play in world championship matches. And *that* is real and obvious explanation for Tal's dubious and risky sacrifices, including his move 16.Nd5 against Larsen. The knight has to move, and can only move forward!

Tal, a world champion at one point, understandably was embarrassed by these occasional slips, and he never admitted his handicap to any outsider. Since his moves often won anyway, the secret was kept until now.

But I can hereby disclose the truth. It has been told to me by Alexei Shirov, with whom I shared a keg of wine in Seville lately. Late in the night he narrated how he used to play and analyze with Tal and enjoy and admire the wild and risky playing style.

Alexei Shirov, one of the great intuitive attackers of our time

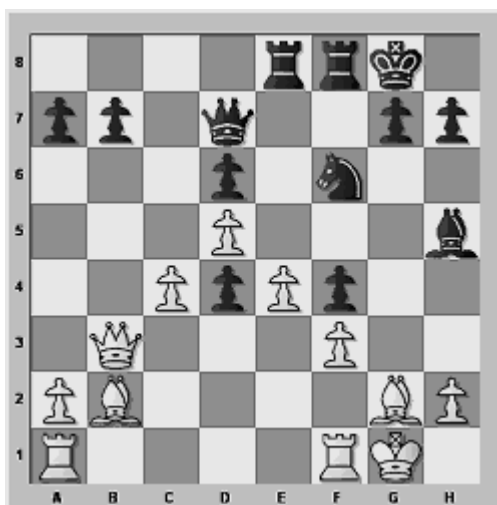
As we all know, Shirov is also from Latvia, and was also brought up with the rule about the knights only moving forward. So Tal and Shirov would often play and analyze with their “intuitive” rules for the knights. Many of their opening preparations were also based upon this flawed childhood rule.

It has influenced Shirov’s own playing style just as much as for Tal. Just look at these examples:

Kortschnoj, Viktor (2645) - Shirov, Alexei (2690) [A21]

Madrid Madrid (7), 1996

**1.c4 e5 2.g3 f5 3.Bg2 Nf6 4.d3 Bb4+ 5.Nc3 Bxc3+ 6.bxc3 d6 7.Nf3 c5 8.0-0 Nc6
9.Ne1 0-0 10.Nc2 Be6 11.Ne3 Qd7 12.Nd5 Ne7 13.Qb3 Nexd5 14.cxd5 Bf7 15.c4
Bh5 16.f3 Rae8 17.e4 f4 18.gxf4 exf4 19.d4 cxd4 20.Bb2**

Black has put all his men in good positions. The comments from the press room at the time indicated that Shirov could now play 20...Qc7 21.Bxd4 Nd7 and put the knight on the square e5, with dominant effect.

It is only now that we realize that such a maneuver would never be allowed to surface in Shirov's natural subconscious intuition of knights-can-only-move-forward-never-backward.

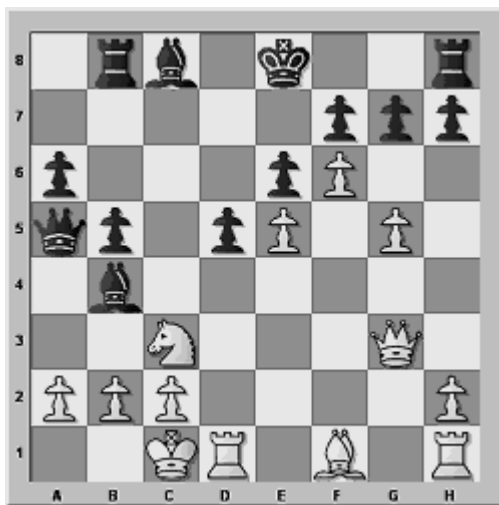
So Shirov instead played 20...Nxe4 and went on to win after 21.fxe4 Qg4 22.h3 Qg5 23.Kh1 Qh4 24.Kg1 Rf6 25.Bxd4 Rg6 26.Kh1 Rxc2 27.Kxc2 Rxe4 28.Bg1 Re2+ 29.Kh1 Bg6 30.Bf2 Be4+ and White resigned. 0-1.

Here's another position:

Shirov,Alexei (2685) - Polgar,Judit (2665) [B54]

Yerevan ol (Men) Yerevan (13), 1996

1.e4 c5 2.Nf3 e6 3.d4 cxd4 4.Nxd4 Nc6 5.Nc3 d6 6.g4 Nge7 7.Be3 Ng6 8.Nb3 a6 9.Qd2 b5 10.0-0-0 Nge5 11.g5 Na5 12.f4 Nec4 13.Qf2 Rb8 14.f5 Nxe3 15.Qxe3 Qb6 16.Qg3 Be7 17.Nxa5 Qxa5 18.e5 d5 19.f6 Bb4

Black has just played ...Bb4 with the intent to take on c3 and inflict a serious injury to the white pawn structure. So the knight must move. And in Shirov's universe the knight would be limited to only two candidate moves. So he (naturally!) played

20.Nxd5?! exd5 21.e6 Rb7! Shirov may only have anticipated 21...Qxa2 22.exf7+ Kd8 23.c3 gxf6 24.Qxb8 Qa1+ 25.Kc2 Qa4+ 26.Kd2 winning. 22.exf7+ Kxf7 23.fxc7 Re8 24.g6+ Kxc7 25.g7+ Kh8 26.Rg1 and with 26...Qd8 black could have kept the upper hand. An example to show that the "Riga variation" not always come out on top. The game ended 26...Rxc7 27.Qg6 Qd8 28.Bd3 Qe7 29.Qxc7+ Qxc7 30.Bxc7 Kxc7 31.Rxd5 Bf8 32.Rdd1 Re2 33.Rde1 Rxc2 34.Rh1 Rxc1

35.Rxh1+ Kg6 36.Rh8 Kg7 37.Rh1 Kf7 38.Kd2 Ke7 39.Rh7+ Ke6 40.Rc7 Bd7 1/2-1/2.

Now you know the truth behind the “intuitive” sacrifices of Tal and Shirov.

Niels Lauritsen, 60, is a Dane who currently works for the Red Cross in Uganda. During an earlier posting there he won the national chess championship 1993-1995 three years running. He also writes a weekly chess column in the New Vision newspaper. He is a senior international master in correspondence chess. When not somewhere in Africa, he plays in the OBRO chess club in Copenhagen.

Epilog

Laus artikel har ligget i redaktørens mailboks siden slutningen af august i både en dansk og engelsk udgave. Artiklen er siden blevet optaget på ChessBases hjemmeside (tak til Thomas Vils for vinket) – hvorfra denne version er hentet.

Den kan læses i original web-version på adressen

<http://www.chessbase.com/newsdetail.asp?newsid=2732>

Announce! Ny juniortræner!

Ny juniortræner søges til at varetage træningen af klubbens juniorer mandage kl. 15.30-18.30. Henvendelse til formand Christian S. Christensen for nærmere information.

Det skal nævnes, at Christian fortsætter med at være juniortræner for onsdagsholdet – og den kommende nye træner for mandagsholdet vil selvfølgelig kunne få gode råd og vejledning fra Christian.

Mig og Aaron.

En godnathistorie af *Christian S. Christensen*.

Hvis man skulle gætte udfra overskriften alene kunne man tro at dette var en artikel om forfatterens forhold til rocklegenden, Elvis Aaron 'The King' Presley. Det er ikke tilfældet. Legende, ja. Konge, ja. Aaron ja. Men ikke dén Aaron. Ikke dén legende. Ikke dén konge. Den anden.

Aaron 'The King' Nimzowitsch.

Med dobbelt-A fordi jeg læser Siegfried Engelhardt Verlags tyske udgave fra 1958. 'Mein System' står der med guldindfattede bogstaver på den blege front. På tysk fordi den er skrevet på tysk og på den måde føler jeg mig tættere på. Den ligger ved mit hovedgærde, og hver aften, i skæret fra en enlig lampe, rører jeg ved dens nøgne lærredshud. Jeg fumler med mit brune minibræt og med den irriterende løber som har tabt sin magnetfod og altid danser ned på gulvet. Jeg fumler med dynen, min ringmur, mens novemberen langsomt kaster sig over mine forsvarsløse vægge og gulvplanker. Jeg fumler med de tynde, gullige sider. Fumler med Checkpoint Charlie. Fumler med Kurfürstendamm. Fumler med kærligheden, slår op i en gyde nær ved Reperbahn. Fumler med duften af Berlin i 50'erne, slår op i ansigtet når jeg bladrer. Fumler med Aaron med dobbelt-A 'The King' Nimzowitsch, slår op i systemet på side 106, kapitel 4 del 7. Dér finder jeg følgende slutspil:

Nimzowitsch angiver følgende gevinstmetode:

1.c5,Kc7 2.Kd5,Kd7 3.c6+,Kc7 4.Kc5,Kc8 ('reserveblokaden' kommenterer N. Den indtages når man må forlade den 'rigtige' blokade', dvs. den på c7)
5.Kd6,Kd8 6.c7+,Kc8 7.Kc6

a:
7...a5 8.a3!,a4 9.Kd6,Kb7 10.Kd7 og vinder

b:
7...a6 8.a4!,a5 9.Kd6,Kb7 10.Kd7 og vinder

Nimzowitsch fornøjer sig en del over den pudsige måde randbønderne bevæger sig på - hvis sort går hurtigt frem, går hvid langsomt og omvendt. Han slutter derefter med følgende kommentar (i min egen oversættelse):

'Jeg plejer at kalde ovenstående slutspil for den spiritistiske seance. Det ser nemlig ved første blik uforklarligt ud at dette slutspil er vundet med en bonde på a2, mens det med en sådan på a3 (i stedet for a2) kun er remis.'

Ja mon ikke. Det ser i høj grad uforklarligt ud. Faktisk kan det umuligt passe. Jeg kravler halvvejs ud af dynen, skutter mig, kryber i en sweater, sætter stillingen op på mit analysebræt og giver mig til at kigge på den. Nimzowitschs pointe er naturligvis at hvis den hvide bonde står på a3 i udgangsstillingen, så er hvids tryllerier med a-bønderne umulige, og han kan derfor ikke vinde i stillingen efter 7.Kc6. Men der er andre gevinstforsøg end Nimzowitschs. Hvis det slutspil ikke er vundet, selv med bonden på a3, så er mit navn ikke Christian. Det kan simpelthen ikke være rigtigt.

Lad os prøve:

Nimzowitsch starter med at vinde noget terræn. Det virker rigtigt.

1.c5,Kc7 2.Kd5,Kd7 3.c6+,Kc7 4.Kc5

Så langt så godt. Denne stilling på c-linien kan hvid altid fremtvinge uanset om sort indløser et eller flere af sine ekstratræk med a-bonden. Derfor kan sort ikke trække a-bonden på noget tidspunkt, hvilket man indser ved at forestille sig at bønderne på a-linien er låst på a6/a5 eller a5/a4. I så fald vinder hvid uden videre her med 5.Kb6,Kb8 6.Kxa6(a5). Med andre ord: Sorts bonde på a7 er lænket til feltet b6, som den skal dække for at forhindre hvids konge i at trænge ind. Dermed har man nøglen til eventuelle gevinstforsøg. Det gælder om at tvinge sort til at trække a-bonden. Hvordan gør man nu det? Der synes ikke at være andre muligheder end at sætte ham pat som Nimzowitsch foreslår.

a:

4...Kc8 (reserveblokaden) **5.Kd6,Kd8 6.c7+,Kc8 7.Kc6,a5!**

Denne stilling må være den Nimzowitsch har forestillet sig, og den er ganske rigtigt remis.

I:

8.a4 pat

II:

8.Kb6,a4 9.Ka5,Kxc7 (9.Kc6 pat) **10.Kxa4,Kb8** og kongen når i hjørnet med remis.

Problemet for hvid synes at være at det patmotiv han har brug for for at tvinge a-bonden frem, samtidig giver sort ekstra forsvarsmuligheder i form af patmuligheden. Men betyder det at stillingen er remis? Ikke nødvendigvis. Men det betyder at motivet er kritisk. Men kan hvid ikke forsøge at forbedre stillingen inden han introducerer det? Jeg går ud i køkkenet, tænder lyset og laver en kop te. Ind i seng igen, koppen i hånden, det skal lige trække. Lad os prøve imens:

b:

4...Kc8 5.Kd6,Kd8

Og nu, i stedet for at starte patmaskinen med det samme, forsøger vi først at forbedre stillingen med **6.a4!**

Ovenfor erkendtes det at sort ikke kan røre a-bonden. Hvis han gør trænger hvid ind på b6 og vinder. Lad os lige checke en gang.

I:

6...a5 7.Kc5,Kc7 ellers **8.Kb6 8.Kb5,Kd6** (8...Kb8/c8/d8 9.Kxa5) **9.Kb6!** berøringen med det magiske felt vinder! c-bonden løber ned

II:

6...a6 7.Kc5 (eller blot **7.c7+,Kc8** og **8.Kc6** eller **8.a5, red.**), **Kc7** ellers igen **8.Kb6 8.a5** og vinder, da sort ikke længere kan forhindre **Kb6 8...Kc8 9.Kb6,Kb8 10.Kxa6,Kc7 11.Kb5** med let gevinst.

Sørme! Vi må konkludere at det passer: a-bonden er lænket til b6. Hvis den opgiver kontrollen med dette felt, er sort fortabt. Jeg sætter mig op i sengen. Udenfor har de sidste naboer slukket lyset. Stjernerne og min lille, blege lampe er det eneste der oplyser denne torsdag nat. Jeg pakker dynen omkring benene, analysebrættet i skødet.

Tilbage står to lovlige træk der ikke rører a-bonden:

III:

6...Ke8 7.c7 og vinder

IV:

6...Kc8 7.a5!

7.c7?,a5 er remis. Triangulering med kongen virker heller ikke (se noten til sorts 9. træk). Teksttrækket er den eneste vej frem.

7...Kd8 7...a6 8.c7,Kb7 9.Kd7 og vinder

Hvad har hvid opnået her? I forhold til Nimzowitschs variant står hans bonde på a5 i stedet for på a3, hvilket betyder at hvid har vundet terræn og reduceret sorts muligheder. Det ligner en forbedring af stillingen. Lad os se hvad der sker hvis vi introducerer det kritiske motiv i denne stilling:

8.c7+!,Kc8 9.Kc6

Kongen er pat, og a-bonden må trække.

9...a6

Hvids a-bonde forhindrer sorts i at flygte som i variant a. Læg mærke til at hvis hvids bonde kun stod på a4 (i stedet for på a5, som hér) ville sort holde remis med **9...a6! 10.Kb6,a5!**

10.Kb6 Det magiske felt! **10...Kd7** Der er desværre ikke andet. **11.Kb7** og c-bonden går ned.

Det gjorde en væsentlig forskel må man sige. Husker pludselig min te. Strækker mig efter den og mærker den robuste fornemmelse af sort keramik, samt en svag varme der breder sig i mine fingre. Da jeg sætter læberne til den mørke overflade begynder jeg uvilkårligt at spekulere på, hvordan det kan være at den samme temperatur der er

så behagelig i fingrene, samtidig er så irriterende på læberne. Jeg drikker alligevel, skærer en grimasse og sætter koppen til side.

Det lader til, at årsagen til, at Nimzowitsch mener at stillingen med bonden på a3 er remis, er, at han insisterer på det forhastede 6.c7+?. Herefter er det ganske rigtigt remis. Hvis hvid imidlertid spiller det korrekte 6.a4! og 7.a5! først er Nimzowitschs remis ikke i syne. Da sorts bonde er lænket, kan han ikke foretage sig andet end at vente, mens hvid forbedrer stillingen med a3-a4-a5. Herefter kan Nimzowitschs patsætningsmanøvre udføres; denne gang med afgørende effekt.

Jeg kommer til at tænke på noget. Jeg svinger benene ud af sengen, rejser mig og begynder at gå rundt i soveværelset. Jeg tænker bedst når jeg går. Jeg går rundt og rundt i små cirkler med sænket hoved og klør mig i skægget mens jeg mumler for mig selv.

Da vi havde Jusupov på besøg, tænker jeg, holdt han et seminar med én meget simpel pointe:

Enhver kritisk aktion, såsom introduktionen af et kritisk motiv, skal forberedes så meget som tiden tillader - og *tiden* måles i forhold til modstanderens modspil. Med andre ord: Den tid man har, er den tid det tager modstanderens modspil at ankomme *minus ét træk*. Det betyder - og det understregede han meget kraftigt - at hvis modstanderen er uden modspil, foretager man i ro og mag alle tænkelige forberedelser, inden man skrider til handling.

I sin tid spurgte jeg Jusupov hvordan man vidste hvilke aktioner eller stillinger der var kritiske. Han ville ikke kaste sig ud i en præcis definition. 'Så let er skak ikke' sagde Dvoretzky da jeg spurgte ham om det samme en aften vi gik ned af Østre Allé. Derpå forklarede han mig om Dorfman, som har fået den ide at dele stillinger op i kritiske og ikke-kritiske stillinger. I sin bog 'The Method in Chess' giver han en definition på hvordan man kender forskel. Problemet er bare, ifølge Dvoretzky, at hvis man tager definitionen alvorligt, er *alle* stillinger kritiske. Jeg har ikke læst Dorfmans bog, men jeg kan ikke tro den er så dårlig som Dvoretzky påstår. Under en samtale med Esben Lund kom vi ind på samme emne. Han mente at årsagen til Dvoretzky's kritik af Dorfman er Dorfmans kritik af Dvoretzky. Kritik som Dorfman blandt andet giver udtryk for i den famøse bog. Sådan noget kan Mark jo ikke lade sidde på sig, og så er Dorfman naturligvis et fjols.

Det er alt sammen meget godt, men det efterlader os stadig uden en klar definition på, hvornår en stilling/aktion/et træk/tema er kritisk og derfor genstand for Jusupovs regel om forberedelse. Jusupov gav en del udmærkede eksempler, som han henviste til fremfor at definere sagen sprogligt. Jeg har i denne artikel gjort det samme og kan pege på stillingen efter 5...Kd8 og sige 'Se! Sådan ser en kritisk stilling ud. Her skal vi standse op og spørge os selv om den videre (kritiske) aktion er forberedt

maksimalt.' Jeg kunne også gøre som Jusupov gjorde når man spurgte ham om noget som han ikke kunne forklare. Så smilede han blot i sit store skæg og sagde 'I just feel it. Look at the position!' For en spiller som ikke er begavet med Jusupovs intuition er dette ikke den store hjælp. Han siger ikke andet end at man skal bruge sin intuition. Men det er selvfølgelig også noget. Men lad mig da forsøge en definition som ikke skal tages alvorligt og bogstaveligt, som Dvoretzky gør, og som heller ikke er en ikke-definition som Jusupovs, men som er midt imellem. En formulering der skal tages med lidt god vilje, og som mest blot skal tjene til at støtte intuitionen - for som Piet Hein sagde: Den som kun tager spøg for spøg og alvor kun alvorligt, han og hun har faktisk fattet begge dele dårligt.

Hvornår er en stilling/aktion kritisk?

1.Når den bringer det foregående strategiske forløb til en krise (d'oh...(smacking forehead)).

På hvilke tegn kan man kende denne krise? Hvad sker der når man går igang med den kritiske aktion?

2.Man mærker at nu har man nået 'nu må det briste eller bære'-øjeblikket.

3.Der er ofte en eller anden form for konfrontation (slag, trusler, taktik)

4.Der sker ofte noget irreversibelt - altså noget som ikke kan gøres om eller trækkes tilbage.

5.Det der sker har ofte karakter af et gennembrud (invasion, bondegennembrud, offergennembrud).

6.Det er ofte noget der ændrer bondestillingen (på en strategisk interessant måde).

7.Det involverer ofte afbytning af strategisk interessante officerer.

8.Stillingen kommer ofte ud af kontrol.

9.Der er ofte (klare) negative aspekter ved aktionen - ting man helst havde undgået, hvis det var muligt; ting der kan gå galt (hvilket forklarer behovet for forberedelse).

Dvoretzky's kritik af denne type opremsning er at uanset hvilke ting man remser op, vil der altid være mindst én af disse ting der applicerer på en hvilken som helst stilling, hvorefter 'alle stillinger er kritiske, og det giver ingen mening'.

Det er formentlig ikke helt forkert, men han glemmer det vigtigste argument:

10.Intuition. (I just feel it. Look at the position!)

Uanset hvad så er det klart at Jusupovs regel er udtryk for sund fornuft. Inden man bringer stillingen til det kritiske punkt, er det vigtigt at man gennem maksimal forberedelse har sørget for de bedst mulige chancer succes. Det er ligesom eksamen.

Eksamen er en kritisk situation, som har positive aspekter - man kan bestå. Og negative aspekter - man kan dumpe. Det er ikke til at vide hvad der vil ske. Men én ting er sikkert. Jo bedre man forbereder sig, jo bedre er chancerne for at bestå.

Hvorom alting er... I stillingen efter 5...Kd8 har vi netop et sådant tilfælde. Sort er fuldstændig uden modspil, og hvid er klar til at iværksætte en kritisk aktion: introduktionen af patmotivet med c7+. Hvorfor er dette sted og denne aktion kritisk? Fordi det siger min intuition mig. Og i øvrigt kan man pege på: kritisk sted i gevinstplanen, kulmination af foregående spil, konfrontation, taktik, gennembrud, bondestilling, irreversibilitet, negative aspekter. I denne situation gælder Jusupovs regel derfor, og vi bør sikre os at alle tænkelige forberedelser er foretaget. Er de det? Nej! a-bonden står ikke bedst muligt.

Denne tankegang leder uden videre til trækkene 6.a4! og 7.a5! Herefter kan stillingen ikke forbedres yderligere, og hvid må skride til handling. Hvis ikke det virker nu, så virker det aldrig. 'Nu må det briste eller bære'-øjeblikket er nået. Vi sætter igang. 8.c7+! Det bærer. Hvid vinder.

Morsomt nok betyder det at vi tilsyneladende må konkludere at Nimzowitschs spiritiske seance viser sig at leve op til sit navn. At det er remis med bonden på a3 lyder for utroligt til at være sandt - og det er det heller ikke. Hmmmm.

Nå - hvis ikke det var november, ville det for længst være blevet lyst. Jeg må hellere se at få sovet lidt inden i morgen. Det lader til at Nimzowitsch er blevet grebet på fersk gerning. Heller ikke han er ufejlbarlig. Det var den anden Aaron jo i øvrigt heller ikke, selvom nogen vil hævde det. Det er formentlig de samme som hævder at han slet ikke var et menneske. Errare humanum est, siger man jo. Måske er konger alligevel kun mennesker...

Næste morgen. Jeg står op og går igang med mine forskellige gøremål. Jeg kan ikke få Nimzowitschs slutspil ud af hovedet. Mens jeg laver mine ting gennemspiller jeg i tankerne hans spiritistiske seance igen og igen. Er det virkelig lykkedes mig at gendrive den? Kan det virkelig passe? Hvorfor kan jeg ikke slippe det? Pludselig får jeg en fornemmelse af at det må være fordi der er noget galt. Der må være et hul i min variant. Med ét slår en tanke mig. Hvad nu hvis...

Jeg skynder mig hjem. Op ad trappen, ind af døren, fumler med nøglen, jakken af, ind til det store spil i stuen. Jeg må være sikker. Jeg stiller stillingen op - bonden på a3:

1.c5,Kc7 2.Kd5,Kd7 3.c6+,Kc7 4.Kc5 Så langt, så godt, men hvad med...

4...Kd8!!

Nimzowitsch har så travlt med sin 'reserveblokade' på c8 at jeg helt glemte at undersøge dette træk. Uden a-bønderne er 4...Kd8 naturligvis en grov fejl, og reserveblokaden er det eneste rigtige, men i denne stilling er de der altså, a-bønderne. Får hvid ikke et problem med tempoet nu? Lad os prøve.

5.Kd6,Kc8

Hvid kan ikke undgå denne stilling; hvis han forsøger at dribble rundt, går sort altid 'skråt ned', så han altid kan besvare Kd6 med Kc8. Sort spiller nøjagtig som i stillingen uden a-bønderne bortset fra at det 'forkerte' felt nu pludselig er det rigtige til kongen.

6.a4

Uden at forbedre stillingen først går det i hvert fald ikke. 5.c7,a6! 6.Kc6,a5 7.Kb6,a4 og hvid må sætte sort pat eller give ham c-bonden, og dét er remis. Sort løber bare ind i hjørnet.

6...Kd8 7.a5

Hvad med nu? 7.c7+,Kc8 8.Kc6,a5! Irriterende. Han afpasser bondeskridtet efter situationen så hvid ender i fedtefadet uanset. Grrr. Teksten er eneste vej frem.

7...Kc8

Hvid kan ikke forbedre stillingen yderligere. 8.a6,Kd8 med remis. Hvis ikke det virker nu, så virker det aldrig. Nu må det briste eller bære.

8.c7,a6 Argh! Det brister! 9.Kc6 pat!

Hmmm. Det er altså alligevel rigtigt nok. Jeg analyserer lidt videre og finder ud at at hvis hvids a-bonde står på a4 i udgangsstillingen, holder sort remis med 4...Kc8! og står den på a5 holder han igen med 4...Kd8! Altså: Med hvid a-bonde på a2 vinder hvid men med bonden på a3,a4 eller a5 (eller a6) holder sort remis, men på to forskellige måder(!?!?). Man kan faktisk lave en sjov regel: Hvis a-bonden står på sort, skal kongen vige til et sort felt. 4...Kd8 holder. Står bonden på hvidt, på a4 eller

a6, viger vi til et hvidt felt, 4...Kc8 og holder igen. a3 er sort. 4...Kd8! Remis. Utroligt. Så med bonden på a3 er 4...Kc8? en fejl. Nimzowitschs spiritistiske seance bliver mystiskere og mystiskere, som bamse ville sige. Han tror sikkert også på ånder. Det tror jeg også jeg begynder på efter dette. Spekulerer på om jeg bør ændre mit navn til Christiaan, med dobbelt-a, the peasant, Christensen. Bliver enig med mig selv om at lade det være som det er. Det er menneskeligt at fejle. Også for mig. Bank, bank.

Men hvad med Jusupovs forberedelse? Kan vi konkludere at det er ligemeget med det? Det ender jo alligevel remis! Nej, det er ikke ligemeget. Men vi må konkludere at mit første forsvarsforsøg for sort, 4...Kc8, var en fejl. Og en fejl skal der jo til, ifølge Steinitz, ellers kan man ikke vinde en remisstilling. Men det betyder jo ikke at det skal være let. Stillingen er ganske rigtigt kritisk efter 4...Kc8? 5.Kd6,Kd8. Hvis hvid buser frem med 6.c7+? bliver det remis, men hvis han viser finføling og finesse så vinder han. Stillingen skal forbedres maksimalt inden der skrives til værks. 6.a4! og 7.a5! og vi er klar. Efter sorts fejl er det kun forberedelse der fører til sejr. Så forberedelse er i høj grad snedigt. At sort så i denne konkrete situation kan være endnu snedigere og holde remis alligevel trækker ikke fra værdien af forberedelse. Tværtimod lægger det til. Sorts snedighed består jo i at forudse hvids plan og sørge for at spille sådan allerede i træk 4 at heller ikke hvids jusupovske tryllekunster fører til noget. Det er mao noget man skal være opmærksom på både i forsvar og angreb.

Det lykkedes mig altså alligevel ikke at gendrive Nimzowitsch i denne omgang. Og dog. Hvad var det lige for noget med læren om reserveblokade? Ifølge den burde 4...Kc8 være rigtigt, og det er det ikke. Man må vel påpege at ingen regel gælder i alle stillinger. Det er der ikke noget nyt i. Læren om reserveblokade gælder ikke hér. Det der er vigtigt er at afpasse tempoet så hvids pat-idé ikke vinder. Alligevel synes jeg det er lidt forvirrende med den der rb. Det er heller ikke et begreb der har vundet hævdsiden. Men skidt. Det er ikke den slags detaljer der har gjort bogen til den mest berømte, mest indflydelsesrige og helt enkelt bedste bog i skakhistorien. Det er den måde hvorpå en af verdens bedste og mest kreative spillere omhyggeligt og med både instruktivt partimateriale og i et forståeligt og billedskabende sprog forklarer sin egen, revolutionerende måde at anskue spillet på. En måde som efter bogens udgivelse ikke forblev hverken hans egen eller revolutionerende, men helt enkelt ophøjedes til *MÅDEN*. Måske lige bortset fra reserveblokaden.

Ingen moderne mester er upåvirket af Nimzowitsch. Hans bog, *Mit System*, er et absolut must for enhver skakspiller. Læs den. Og hvis du allerede har læst den, så gør det igen! Gode bøger forstår man først anden gang. Eller tredje....Og nu er det sørme blevet mørkt igen. Klokkeren er mange, der er også en dag imorgen.

Godnat!

Vesterhavsturneringen 2005

Af Martin Reib Petersen

”Og min Far han var ”kattekonge ved fastelavnsfesten i Ivigtút 1953”, og det sagde han engang han var til én eller anden slags tillidsmandskongres og alle de andre deltagere præsenterede sig med titler og stillinger, og siden så sagde han det altid, når nogen spurgte ”hvad han var”. ” (Dan Turèll – Vangede Billeder)

Indrømmet, denne indledning har ved første blik ikke det helt store med skak at gøre... og dog, vi har jo også inden for skak et titelsystem, hvor visse titler er lidt federe end andre. Som citatet ovenfor viser, er visse titler mest for sjov, mens andre er mere seriøse.

Jeg har før mødt titelholdere i partier med lang betænkningstid, nemlig FM Søren ”Kattekonge” Bech Hansen, samt WFM Thomine ”Kattedronning” Stolberg-Rohr – men ved Vesterhavsturneringen fik jeg lov til at møde min første ’rigtige’ titelholder nogensinde, den hollandske IM Maarten Solleveld, der i sammenligning med de to førnævnte ’tegneserie-titelholdere’ vel nærmest er at se som den store brutale bulldog Spike i forhold til ØBROs (WFM) Tom & (FM) Jerry...

Min forventede score i partiet var 0,01, og jeg gjorde mig da heller ingen (realistiske) forhåbninger om at indlede et stormløb mod IM- eller GM-normer (Solleveld nåede faktisk GM-normen i turneringen, hans anden!), derimod ville jeg være godt tilfreds hvis jeg kunne spille så godt, at han var nødt til at vise sin IM-styrke for at besejre mig. I analyserne efter partiet sagde han et par gange at han havde været ’nervous’, hvilket jeg betragter som bekræftelse af at han ikke bare vandt ’med venstre hånd’. Døm selv!

(OBS: Jeg bruger ikke computer til analyser, så analyserne er foretaget ved håndkraft. Det elektroniske doping-pjæt er for kyllinger og kællinger – specielt ’die Elsburgerin’!)

Hvid: Martin ”Nibbles*” Reib Petersen, 1744, ØBRO

Sort: Maarten ”Spike” Solleveld, 2453, Holland

(* Nibbles er ovennævnte Jerrys lille muse-protegé, der trisser rundt med ble på og hiver ligeledes ovennævnte Tom i halen og knurhårene... uden sammenligning i øvrigt!)

1.d4,Sf6 2.c4, g6 3.Sc3, Lg7 4.e4, d6 5.f3

Ved ØBROs nytårsturnering et halvt år forinden fik jeg remis mod Jørgen Hvenekilde med netop Sämisch-varianten i Kongeindisk – og dette resultat skal stadig nævnes ved enhver given lejlighed! Jeg er endnu den dag i dag stolt som en lille pave...

5... 0-0 6.Le3, e5 7.Sge2, c6 8.Dd2, Sbd7 9.d5, cxd5 10.Sxd5 (?)

I vore analyser efter partiet var dette det første træk min modstander mente var en fejl, og partiet viser da også at det var en smule for optimistisk. Planen var at bevare en halvåben d-linie til at presse bonden på d6, samt at have feltet d5 til en forpost(springer). Efter min modstanders næste træk var planen at slå med dronningen, men jeg var ikke så vild med eksempelvis 11... Sb6, efterfulgt af f5.

10... Sxd5 11.cxd5, f5

Dette bondefremstød er sorts primære plan i denne og lignende stillinger, hvids centrum er allerede presset, og sort har mindst udlignet. Øv!

12.Sc3,Sf6 13.Le2,Sh5 14.0-0,Sf4 15.Tab1,a6 16.b4,Ld7 17.b5, Da5 18.Ld3, Tac8

Hvid er naturligvis en smule i defensiven, men det kunne have været meget værre. Potentielt er der måske muligheder på dronningfløjen, og selvom sort står bedre, har jeg vanskeligt ved at se at det er en direkte gevinststilling.

19.Tb3,Sxd3 20.Dxd3,fxe4 21.fxe4,Txf1+ 22.Kxf1,Tf8+ 23.Kg1,Lxb5 24.Db1

Her frygtede jeg (naturligvis) 24...Tf1+, og da min modstander tænkte længe over sit 24. træk, blev jeg klar over at der måtte være noget jeg ikke havde set. Jeg havde kun set 24...Tf1+. 25. Dxfl, Lxfl. 26. Kxfl, med trussel om damefangst med Lb6 – men havde overset 26. Lb6!, hvilket giver hvid et klart fordelagtigt slutspil. Min modstander gjorde mig opmærksom på dette under analyserne, og gav udtryk for en smule rådvildhed på dette tidspunkt.

24... Tf7 25.Sxb5,axb5 26.Txb5,Dc3

Efter en lidt tvivlsom periode mente jeg her at have så godt som udlignet, og derfor tilbød jeg med mit næste træk remis... ja ja, det var flabet, men det skader jo ikke at spørge, vel!?

27.Tb3 (=), Dc8 (Nå ikke? Øv!) 28.h3,Lf8

Hvids bondesvagheder (e4, a2) er svagere end sorts (b7, d6), men til gengæld er mine officerer i denne stilling en smule bedre. Jeg havde det udmærket heromkring.

29.Ld2,Dc4 30.Dd3, Da4 (Se kommentaren efter 27. træk...) **31.Db1, Da6 32.Tb5**
Ikke noget De2-halløj!

32...Da7+ 33.Tb6, Da4 34.Tb4, Da6 35.Tb5, Tc7 36.Db3, Da8

37. La5?(?)

Jeg anser dette for at være det træk der taber partiet, det er endda dårligt af flere forskellige grunde. Sorts løber er dømt til passivitet, så længe hvids løber behersker diagonalen c1-h6. Efter dette træk får sorts tårn adgang til baglinien, sorts løber til

diagonalen c1-h6, og hvids tårn er bundet til dækning af løberen. Måske var klokken mange, måske var jeg desperat efter initiativ, jeg ved det ikke. Men øv og dobbelt øv!

37...Tc1+ 38.Kh2, Lh6 39.Txb7 Jeg syntes jeg så noget angrebsfusk, og andet og bedre fandt jeg ikke. **39...Dxa5 40.Tb8+, Kg7 41.Db7+, Tc7** (Nå ja...) **42.Db2, De1** Hvid er kold, det var sjovt at møde en rigtig titelholder...
43.Tb7, Lf4+ 44.g3, Dxc3+ 45.Kh1, Dxc3+ 46.Kg1, Le3 47.Opgivet, 0-1

Bagefter havde jeg det bemærkelsesværdigt godt. Som de fleste andre skakspillere afskyr jeg at tabe, men for en gangs skyld følte jeg at jeg havde opfyldt mine egne forventninger, selvom jeg tabte. Omkring træk 26-34 (eller deromkring) mente jeg at have en nogenlunde lige slutspilsstilling mod den første 'rigtige' titelholder jeg nogensinde har mødt, og jeg mente (og mener stadig) dermed at have tvunget min sympatiske, om end en smule distræte, modstander, til at vise sin IM-styrke for at vinde... og det gjorde han så. Øv, men sjovt at prøve! (Desuden er det fedt at spille oppe på de brætter, hvor man kan kigge over skulderen, og se eksempelvis GM Carsten Høi stå og kigge interesseret på ens parti...)

Ellers spillede jeg en turnering på det jævne. Jeg var seedet en smule under midten (ca. nr. 70 ud af 127 deltagere), og med 4½/9 var jeg en smule under min forventede score. I min præmiegruppe var vi vistnok 5 der endte på samme pointtal, men vinderen havde mødt 7 (!) folk med over 2000 i rating (jeg mødte 4 – fik ½/4). Hans korrektion var derfor noget bedre end min, og han spillede i øvrigt en flot turnering. Jeg blev dog nr. 2 i gruppen, men da der kun var præmie til den bedste, betød det ikke det helt store.

I sjette runde fik jeg – der ellers opfatter mig selv som en noget defensiv/solid spiller – lejlighed til at spille helt i formand Christians ånd (CHARGE!). I femte og sjette runde mødte jeg to klubkammerater (fra Rokaden Randers), der begge havde et par hundrede ratingpoint mindre end jeg. I femte runde havde min modstander hjemmeforberedt en variant mod min Caro-Kann (som jeg også spillede i anden runde – alle partierne lå på nettet), og fik derfor en forholdsvis let remis. Derfor spillede jeg i sjette runde for (vistnok) første gang i hele min 'karriere' 1. Sf3 (Den Tedske åbning, jeg spiller den dog lidt anderledes (læs: bedre!)), i stedet for 1. d4, som jeg havde spillet i første og fjerde runde.

Ganske rigtigt – min modstander havde forberedt et eller andet morsomt mod 1. d4 (Budapester-Gambit, tror jeg nok), og således vandt jeg en psykologisk sejr allerede inden min modstanders første træk! Efter 24 træk var stillingen således:

Hvid: Martin "1. Sf3" Reib Petersen, 1744, ØBRO

Sort: Michael "Øv!" Knudsen, 1445, Rokaden Randers

Hvid trækker og tæsker!

Sort ofrede i 21. træk en springer for 2-3 bønder, men det virkede mest som en desperado-aktion, hvilket partiet da også tydeligt viser. Alle hvids brikker står klar til overfald, og straffen kommer ”Swiftly, and with style!” (Bedemanden Monsieur Alphonses motto i den britiske komedieserie ’Allo ’Allo...)

25. Txc6+!!

To udråbstegn er måske en overdrivelse, men når jeg nu et stykke tid har overvejet at skifte navn fra Petersen til Petrosjan (Tigran Petrosjan, VM fra 1963-69, en af verdens bedste ’forsvarsspillere’ nogensinde... i øvrigt bare en joke, Petersen passer mig fint), er det sjældent jeg får lov til sådan noget som et tårnoffer. 25...Kd8. 26. Lb6+ og 25...bxc6. 26. Da6+ taber begge hurtigt for sort. 25... Kd7 var måske bedste chance, men efter f.eks. 26. Td1+ eller 26. Tac1 (!) (flabet, og derfor sejt!), må det også være afgørende. Partiet fortsatte således:

25...Kb8 26.Tb6,Txh3+ 27. Kg1(!) Jeg gentager lige mig selv – flabet, og derfor sejt! 27. Lxh3 vinder naturligvis også. **27...axb4 28.Txb7+,Kc8 29.Tc1+,Kd8 30. Lb6+, opgivet.**

Det var andet år i træk jeg deltog i Vesterhavsturneringen, og begge gange har jeg oplevet en god, velorganiseret turnering, der (i modsætning til den anden store danske sommerturnering, Politiken Cup) ikke koster en halv herregård at være med i. Begge gange har jeg taget turen til det vestjyske sammen med verdens bedste sekundant (min far!), og jeg kan varmt anbefale andre ØBROere at deltage i turneringen, hvilket hermed er gjort. Medmindre noget uventet kommer på tværs, regner jeg også med at deltage næste år!

Et parti fra klubmesterskabet 2005

Kommenteret af vinderen.

Jais N. Nielsen - Sebastian Dam

1.e4,c5 2.d4,cxd4 3.Sf3 Jeg prøver at forvirre ham lidt. Han troede måske jeg ville spille Morragambit med 3.c3. **3...Sc6**

3...e5 er skidt. Man kan ikke slå den på grund af Da5+, men jeg spiller bare 4.c3. Den må han slå, og så får jeg god udvikling og hans felt på d5 er svagt. Det er ikke godt for ham selvom han har en bonde.

4.Sxd4,g6

Det var jeg jo glad for, for det har jeg jo analyseret på i forberedelsen til partiet mod ham. Jeg spiller det ikke selv fordi jeg synes det er en lille smule kedeligt. Jeg synes hvid får en solid stilling og man kan på et tidspunkt spille h4.

5.Sc3,Lg7 6.Le3,Sf6 7.Le2

Planen med løberne på e2 og e3 er at jeg vil spille h4-h5. Så behøver jeg ikke miste et tårn for at åbne h-linien, for så kan jeg slå på h5 med løberen, hvis han slår.

7...0-0 8.h4

Viser at sorts stilling ikke er solid, for nu truer jeg meget kraftigt med h5. Det er derfor jeg ikke rigtigt kan lide at spille med løberen på g7.

8...d5.

Han kan se jeg har gang i noget ovre på kongefløjten og han vil måske prøve et modangreb. Jeg har jo ikke rokeret. Men det er ikke så let at angribe min stilling.

9.exd5,Sxd5 10.Sxd5,Dxd5

Der er problemer med d4, men jeg kan lave et mellemtræk.

11.Lf3

11...Dd6?

En fejl. Det taber bare en bonde. Han skulle nok have spillet 11...Da5+. Det oplagte 12.c3,Sxd4 13.Lxd4,Lxd4 14.Dxd4.Td8 kan jeg ikke lide for hvid, så derfor ville jeg måske have spillet 12.Ld2,Db6 13.Sxc6,bc 14.Tb1,Lxb2 15.c3, men jeg havde ikke set 15...Lf5. Måske er det bedste 13.Lc3. Nej det giver sort aktivt spil. Der er ikke noget godt. Jeg må have spillet forkert tidligere. 8.h4 er nok for tidligt. Så var jeg heldig at han spillede 11...Dd6 og ikke Da5+.

12.Sxc6,Dxd1+ 13.Txd1,bxc6 14.Lxc6,Tb8

Stillingen er nu at jeg bare har vundet en bonde. Jeg har bondemajoritet på dronningefløjen og han har en svag bonde på a7 som ikke har nogen sidekammerat. Da jeg er foran i materiale skal jeg prøve at bytte af. Det gør han let for mig. Han bytter bare af. Han sagde bagefter at han troede han kunne holde bondeslutspillet.

15.b3,Lc3+ 16.Ld2,Lxd2+

For at gøre det kompliceret for hvid skal han nok beholde løberne på brættet.

17.Txd2,Tb6 Her følte jeg det mest naturlige sted til løberen var f3.

18.Lf3,Lb7? Han gør det let for mig.

19.Lxb7,Txb7 20.0-0 Jeg kunne måske bare have spillet Ke2

20...e5 21.Tfd1

Nu kan jeg dels trænge ind på d7 eller d8 og dels bytte et sæt tårne af.

21...f5 Nu skal jeg passe lidt på hans bønder. **22.f3**

Hvis han vil have e-bonden længere frem, så bytter jeg den af og så kan den måske blive svag.

22...Kg7 23.Td7+,Tf7 24.Txf7+,Txf7 25.c4 Nu er det tid til at rykke den bonde.
25...Kh6

Nu vil den jo til h5, kan jeg godt se, og jeg har ikke lyst til at spille g3. Jeg er ikke sikker på endnu om bønderne på kongefløjen skal frem.

26.Kh2,Kh5 27.Kh3,g5 28.hxg5,Kxg5 Så spiller jeg et træk der lokker ham til noget.
29.Td5,Kf4

Det var lige det jeg ville have han skulle spille. Nu har jeg træk som gør at jeg kan likvidere hans farligste bonde.

30.g3+!,Kxf3 31.Txe5

Så fik jeg den farlige bonde væk. Så kan jeg bedre koncentrere mig om dronningefløjen.

31...f4 32.gxf4,Kxf4 33.Te1

Her gør han det igen let for mig. Bedst må være 33...Td7, som jeg ville have besvaret med 34.Te2,Kf3 35.Tc2,Td6 36.Kh2

33...Tf6? Nu vinder hvid nemt.

34.Tf1+,Ke5 35.Txf6,Kxf6

For det første har jeg en fribonde på c4, og de er altid farlige, men min er ekstra farlig fordi alle mine bønder dækker hinanden. Min konge er meget mere mobil end hans, fordi han hele tiden skal holde øje med min c-bonde, så jeg kan faktisk spille tennis her. Først i den ene side og så i den anden. Hvis han dækker sin h-bonde løber jeg med c-bonden, og hvis han standser c-bonden tager jeg hans h-bonde.

36.Kh4,Ke5 37.Kh5,a5 38.a3,a4 39.b4

Det letteste. Man kan godt slå på a4, men efter b4 er der ikke noget at tænke over.

**39...Kd4 40.c5,Kd5 41.Kh6,Kc6 42.Kxh7,Kd5 43.Kg6,Kc6 44.Kf6,Kd5
45.Ke7,Kc6 46.Ke6,Kc7 47.b5,Kc8 48.Kd6,Kb7 49.c6,Kc8 50.c7,Kb7
51.Kd7,Kb6 52.c8D,Ka7**

Håber på 53.Kc6??,pat. Faktisk er det lidt irriterende her at det er lidt svært at sætte mat på grund af patfaren.

53.Dc6,Kb8 54.Kd6,Ka7 55.b6,Ka6 56.b7+ (56.Kc5,Ka5 57.Db5 mat, red.),Ka7 57.Dc5+,Ka6 Håber igen på 58.b8D??,pat. **58.b8S+,Kb7 59.Sd7,Ka8 60.Dc6+,Ka7 61.Db6+,opg.**

Jais N. Nielsen

Øbro Nytår 2005 – 27.-30. december

MainframeSupport ApS. og Skakforeningen ØBRO indbyder til ØBRO's årlige nytårsturnering 27. - 30. december.

Turneringen afholdes som en ægte FIDE-Schweizer med én stor gruppe, som Elo-rates.

Præmier: Garanteret 1.præmie på 5.000 kr! Deling ved ligestilling.
Øvrige præmier afhænger af deltagerantal. Udover hovedpræmierne vil der være ratingpræmier. Der vil blive oprettet et passende antal præmiegrupper med (ca.) lige mange spillere i hver.

Spillested: Øbro's lokaler, Rosenvængets Allé 31, 2100 København Ø.

Program: 27/12 kl.13-18 og 19-24. 28/12 kl. 13-18 og 19-24, 29/12 kl. 19-24, 30/12 kl. 13-18 og 19-24.

Betænkningstid: 40 træk på 2 timer og derefter en halv time plus opsparet tid til resten af partiet.

Indskud: GM og IM gratis. Andre: kr. 400,-

Indtegning og kontant betaling af indskud 27/12 inden kl. 12.00.

Skriftlig tilmelding: Navn, fødselsdag, rating og klub sendes pr. e-mail eller brev til: Ted Sandbech, Brammingegade 2 st. tv., 2100 København Ø.

Email:ted@adslhome.dk.

Seneste tilmelding er 17. december 2005.

NB: Der må ikke ryges i spillelokalet.

ØBRO Ispind 9. januar-20. februar

5 runders eloratet EMT på mandagene 9/1, 23/1, 30/1, 13/2 og 20/2.
6-mandsgrupper alle mod alle, nederste gruppe evt. monrad.

Indskud: Kr. 220,- Præmier: Alt indskud, minus EMT-afgift udbetales i præmier. Deling ved ligestilling.

Spillested: Øbro's lokaler, Rosenvængets Allé 31, 2100 Ø. Der må ikke ryges i spillelokalet.

Betænkningstid: 40 træk på 2 timer, ½ time til resten.

Tilmelding med navn, rating, klub og fødselsdato inden 3. januar 2006 til Christian på 20 98 77 76 eller christian.sylvester@gmail.com.

Kom til ØBRO og få en pind. Eller mange. Særlig præmie for længste stakit!

FC ØBRO 27. februar-3. april

5 runders eloratet EMT på mandagene 27/2, 13/3, 20/3, 27/3 og 3/4.
6-mandsgrupper alle mod alle, nederste gruppe evt. monrad.

Indskud: Kr. 170,-

Præmier: Fordeles efter særlige regler - vi spiller med POINTGIVNING SOM I FODBOLD, dvs. 3 point for sejr, 1 for uafgjort (remis) og 0 for tab. DETTE SYSTEM PÅVIRKER DOG IKKE RATINGBEREGNINGEN IDET RATING BEREGNES SOM NORMALT (naturligvis).

Alt indskud minus EMT-afgift udbetales i præmier. Deling ved ligestilling.

Spillested: Øbro's lokaler, Rosenvængets Allé 31, 2100 Ø. Der må ikke ryges i spillelokalet.

Betænkningstid: 40 træk på 2 timer, ½ time til resten.

Tilmelding med navn, rating, klub og fødselsdato inden 21/2-06 til Christian på 20 98 77 76 eller christian.sylvester@gmail.com.

Kom til ØBRO og scor. Særlig præmie for bedste mål!

Sæsonprogram:

19. december

27.-30 december

2. januar

9. januar

16. januar

23. januar

30. januar

6. februar

13. februar

20. februar

27. februar

6. marts

13. marts

20. marts

23. marts (torsdag)

25. marts (lørdag)

27. marts

3. april

10. april

17. april

24. april-12.juni

5. juni

19. juni

Juleafslutning – Julelyn!

ØBRO Nytår

Lynturnering v. Ted.

ØBRO Ispind (1. runde)

Holdskak

ØBRO Ispind (2. runde)

ØBRO Ispind (3. runde)

Holdskak

ØBRO Ispind (4. runde)

ØBRO Ispind (5. runde)

FC ØBRO (1. runde)

Holdskak

FC ØBRO (2. runde)

FC ØBRO (3. runde)

Generalforsamling

KSU Holdskak-afslutning

FC ØBRO (4. runde)

FC ØBRO (5. runde)

Ted Knald-i-låget-special!

2. påskedag (lukket)

ØBRO Gammeldaws III (fordi II er noget skod!)

7 runders EMT

2. pinsedag – grundlovsdag (lukket)

Sommerafslutning!